

VRIJEDNOST ROBE U CARINSKE SVRHE

1. Poglavlje

Član 68

(1) Vrijednost robe u carinske svrhe (u daljem tekstu: carinska vrijednost) je transakcijska vrijednost u skladu sa članom 30 Carinskog zakona. Ovo je prilikom prodaje robe za izvoz radi uvoza na carinsko područje dogovorena, stvarno plaćena ili cijena koju treba platiti, koja ispunjava uslove iz člana 30 stav 1 Carinskog zakona i koja je bila utvrđena u skladu sa članom 38 Carinskog zakona.

(2) Ako carinsku vrijednost nije moguće utvrditi u skladu sa članom 30 Carinskog zakona, carinska vrijednost se utvrđuje u skladu sa predviđenim redoslijedom iz čl. 31 do čl. 37 Carinskog zakona.

(3) U svrhu određivanja carinske vrijednosti u skladu sa članom 30 Carinskog zakona za robu, za koju ugovorena cijena u momentu, koji je mjerodavan za vrednovanje, još nije bila plaćena, po pravilu se uzima u obzir cijena, koja bi trebala biti plaćena radi ispunjenja obaveze.

Član 69

(definicije)

(1) U ovoj glavi sledeći izrazi imaju značenje:

1. "Dobijena roba": roba proizvedena u poljoprivredi, roba proizvedena ili dobijena iskopavanjem;

2. "Identična roba": roba, koja je dobijena u istoj državi i koja je u svim pogledima identična, uključujući fizičke osobine, kvalitet i renome proizvoda. Sitne razlike u izgledu robe ne utiču na to, da roba ne bi bila identična, ako se u skladu sa ovom definicijom smatra za identičnu robu;

3. "Slična roba": roba, koja je dobijena u istoj državi i ima, iako u svim pogledima nije identična, jednake osobine i jednaki materijalni sastav, što joj omogućava da ispunjava jednake funkcije i da služi za zamjenu sa trgovačke strane. Prilikom utvrđivanja da li je neka roba slična, treba između ostalog voditi računa takođe o kvalitetu i renomeu robe kao i postojanju trgovačke marke;

4. "Roba iste vrste ili grupe proizvoda": roba, koja spada u istu grupu ili oblast robe, koju izrađuje neka industrija ili industrijska prava i koja uključuje takođe identičnu ili sličnu robu.

5. "identična roba" ili "slična roba": ne uključuje se roba, koja sadrži tehnologije, usluge razvoja, planove, nacрте i skice, za koje korektura u skladu sa članom 38 stav 1 tačka 2 Carinskog zakona nije obavljena jer su usluge obavljene u Crnoj Gori.

Član 70

(podjela vrijednosti u slučaju parcijalnih pošiljki ili kod parcijalnog gubitka ili oštećenja pošiljke)

(1) U slučaju da se dio veće pošiljke, u okviru jedne same transakcije kupljene robe, deklarirše za stavljanje u slobodan promet, predstavlja u skladu sa članom 30 stav 1 Carinskog zakona stvarno plaćenu ili cijenu koju treba platiti, onaj dio kompletne cijene, koji odgovara srazmjeri između količine deklarisanе robe i ukupne količine kupljene robe.

(2) Srazmjernu podjelu stvarno plaćene ili cijene koju treba platiti treba izvršiti prije stavljanja u slobodan promet kada se roba, koja je predmet vrednovanja, parcijalno izgubi ili ošteti.

Član 71

(uzimanje u obzir tuđih dažbina)

Kada stvarno plaćena ili cijena koju treba platiti za robu čija vrijednost se utvrđuje, sadrži iznos nacionalnih dažbina države porijekla ili države izvoznice, ovaj iznos se ne uračunava u carinsku vrijednost robe, ako se organu carinske službe dokaže, da je roba bila ili da će biti oslobođena tih dažbina u korist kupca.

Član 72

(1) Prilikom primjene člana 30 Carinskog zakona smatra se, da je roba prodana za izvoz radi uvoza na carinskom području, ako se roba u Crnoj Gori deklarirše za stavljanje u slobodan promet. U slučaju uzastopnih prodaja robe prije utvrđivanja carinske vrijednosti može se uzeti u obzir samo zadnja prodaja prije unošenja robe na carinsko područje, odnosno zadnja prodaja na carinskom području, koja je izvršena prije stavljanja vrednovane robe u slobodan promet. Ako se deklarisanа cijena odnosi na prodaju robe, prije zadnje prodaje, na osnovu koje je bila roba

unešena na carinsko područje, organu carinske službe treba dokazati da je ovo prodaja za izvoz robe radi uvoza na carinsko područje.

(2) Radi primjene stava 1 ovog člana, primjenjuje se čl. 94, 96 i 99 ove uredbe.

(3) Ako se roba između prodaje i stavljanja u slobodan promet koristi u inostranstvu, nije potrebno da se transakcijska vrijednost koristi kao carinska vrijednost.

(4) Kupac ne treba da ispunjava nikakve druge uslove, osim da je stranka kupoprodajnog ugovora.

Član 73

Prilikom provjeravanja da li postoje ograničenja iz člana 30 stav 1 tačka 1 Carinskog zakona treba voditi računa o konkretnom kupoprodajnom poslu.

Član 74

(1) Ako organ carinske službe kod utvrđivanja carinske vrijednosti u skladu sa članom 30 stav 1 Carinskog zakona konstatuje, da kupoprodajni posao ili cijena uvezene robe zavisi od uslova ili obaveza, čiju vrijednost je s obzirom na uvezenu robu moguće odrediti, onda se ova vrijednost smatra kao indirektno plaćanje kupca prodavcu i time, kao dio stvarno plaćene ili cijena koju treba platiti.

(2) Stav 1 ovog člana se ne primjenjuje, ako se uslovi i obaveze odnose na:

a) djelatnosti, koje kupac obavlja za svoj račun, uključujući djelatnosti u vezi sa daljom prodajom uvezene robe, u skladu sa članom 75 ove uredbe osim onih, za koje se vrši korekcija u skladu sa članom 38 odnosno članom 21 Carinskog zakona, iako prodavcu donose korist ili su pak bile predmet dogovora između kupca i prodavca. Troškovi ovakvih djelatnosti se prilikom određivanja carinske vrijednosti ne ubrajaju u stvarno plaćenu ili cijenu koju treba platiti;

b) vrijednosti usluga, koje u skladu sa članom 38 Carinskog zakona treba dodati stvarno plaćenju ili cijeni koju treba platiti.

(3) Kao uslovi čija vrijednost ne može biti utvrđena i obaveze, koje proizilaze iz kupoprodajnog posla smatraju se prije svega slučajevi kada:

a) prodavac određuje cijenu za uvezenu robu pod uslovom, da kupac kupi određene količine druge robe;

b) cijena za uvezenu robu zavisi od cijene ili cijena, po kojima kupac prodaje drugu robu prodavcu uvezene robe;

c) se cijena za uvezenu robu određuje na osnovu oblika plaćanja, koji nema veze sa uvezenom robom.

Član 75

(djelatnosti, koje kupac obavlja za sopstveni račun)

(1) Djelatnosti iz člana 74 stav 2 tačka a) ove uredbe su sve djelatnosti, koje se odnose na reklamu i podsticanje prodaje robe, kao i sve djelatnosti u vezi za jemstvima i garancijama za ovu robu.

(2) Djelatnosti iz stava 1 ovog člana, koje obavlja kupac sam, smatraju se kao djelatnosti, obavljene za njegov račun, iako se radi o obavezi kupca, koja je bila dogovorena sa prodavcem uvezene robe.

Član 76

Dogovorena, stvarno plaćena ili cijena koju treba platiti, može da se prilikom određivanja carinske vrijednosti uzima u obzir i u slučajevima iz člana 30 stav 1 tačka 3 Carinskog zakona, ako je cijenu moguće korigovati u skladu sa članom 38 stav 1 tačka 4 Carinskog zakona.

Član 77

(povezanost između kupca i prodavca)

(1) U smislu člana 30 stav 2 tačka 5 Carinskog zakona za nadziranje drugog lica smatra se odnos između lica, u kojem ima jedno lice toliki uticaj na poslovanje drugog lica, da isto ne može slobodno formirati cijene i praviti kalkulacije.

(2) Dogovori o licencijskim prodajama se sami po sebi ne smatraju u međusobnu povezanost.

Član 78

(korišćenje transakcijske vrijednosti identične ili slične robe)

(1) Za određivanje carinske vrijednosti u skladu sa čl. 32 i 33 Carinskog zakona koristi se transakcijska vrijednost identične ili slične robe iz kupoprodajnog posla na jednakom komercijalnom nivou i za približno jednaku količinu robe kao što je količina robe, za koju se utvrđuje carinska vrijednost. Ako nema takvog kupoprodajnog posla, onda se uzima u obzir transakcijska vrijednost za jednaku ili sličnu robu, koja je bila prodana na drugom komercijalnom nivou i/ili takođe u drugim količinama, uzimajući u obzir sledeći redoslijed:

- a) jednaki komercijalni nivo, ali u različitim količinama;
- b) različiti komercijalni nivo, ali u približno jednakim količinama;
- c) različiti komercijalni nivo i različite količine.

(2) Transakcijsku vrijednost određenu u skladu sa stavom 1 ovog člana treba korigovati za razlike u pogledu komercijalnih nivoua kupoprodaje i/ili količine, kao prezentirani dokumenti omogućavaju tačne i precizne ispravke, bez obzira na to, da li isti znače povećanje ili smanjenje vrijednosti.

Član 79

(1) Prilikom primjene čl. 32 i 33 Carinskog zakona i člana 78 ove uredbe, uzima se u obzir transakcijska vrijednost robe, koju je pripremio treće lice, samo u slučaju, ako organ carinske službe ne raspolaže transakcijskim vrijednostima za identičnu ili sličnu robu, koju je pripremio isto lice kao i za robu za koju se utvrđuje carinska vrijednost.

(2) Transakcijska vrijednost uvezene identične ili slične robe je carinska vrijednost, koja je bila u skladu sa članom 30 Carinskog zakona već ranije priznata i koja sadrži korekcije u skladu sa članom 38 stav 1 tačka 1 al. 4, 5 i 6 Carinskog zakona kao i sa stavom 2 člana 78 ove uredbe.

Član 80

(deduktivni metod određivanja carinske vrijednosti)

(1) Kod primjene člana 35 Carinskog zakona "cijena po jedinici, po kojoj se uvezena roba prodaje u najvećoj ukupnoj količini" je ona cijena, po kojoj se proda prilikom prve prodaje posle uvoza na carinsko područje među nepovezanim licima najveći broj jedinica robe.

(2) Za utvrđivanje cijene po jedinici u skladu sa članom 35 Carinskog zakona, ne smiju se koristiti slučajevi prodaje u Crnoj Gori licima, koja direktno ili indirektno, besplatno ili po sniženim cijenama dobivaju robu ili obavljaju usluge iz člana 38 stav 1 tačka 2 Carinskog zakona u vezi sa izradom ili prodajom uvezene robe.

(3) Vrijeme prve prodaje poslije uvoza je u skladu sa stavom 2 ovog člana dan obavljene prodaje uvezene robe ili uvezene identične ili slične robe u dovoljno velikoj količini za određivanje cijena po jedinici.

Član 81

(metod obračunate vrijednosti)

(1) Carinska vrijednost u skladu sa članom 36 Carinskog zakona (obračunata vrijednost) se u principu utvrđuje samo na osnovu podataka, koji stoje na raspolaganju kod lica sa sjedištem ili stalnim prebivalištem u Crnoj Gori.

(2) Ako se, osim podataka koje je naveo proizvođač, ili u njegovo ime predao podnosilac deklaracije, za utvrđivanje carinske vrijednosti primjenjuju drugi podaci, organ carinske službe će, uzimajući u obzir član 16 Carinskog zakona, obavijestiti podnosioca deklaracije na njegov zahtjev o korišćenim podacima i izvoru podataka.

(3) Kao vrijednost materijala i troškova u skladu sa članom 36 Carinskog zakona, smatraju se i troškovi iz člana 38 stav 1 tačka 1 Carinskog zakona.

(4) Kao vrijednost troškova i izdataka iz člana 36 Carinskog zakona smatraju se troškovi i izdaci za robu i usluge iz člana 38 stav 1 tačka 2 Carinskog zakona, koje je kupac osigurao odnosno obavio direktno ili indirektno u vezi sa izradom uvezene robe. Vrijednost usluga iz člana 38 stav 1 tačka 2 al. 4 Carinskog zakona, koje su bile obavljene na carinskom području, smatraju se samo ako se obračunavaju proizvođaču.

(5) U skladu sa članom 36 stav 1 tačka 2 Carinskog zakona, kao vrijednost troškova smatraju se direktni i indirektni troškovi za izradu i prodaju robe za izvoz, koji nisu uzeti u obzir u članu 36 stav 1 tačka 1 Carinskog zakona.

Član 82

(određivanje carinske vrijednosti u skladu sa članom 37 Carinskog zakona)

(1) Carinske vrijednosti, određene u skladu sa članom 37 Carinskog zakona, moraju se u najvećoj mogućoj mjeri oslanjati na već ranije određene carinske vrijednosti.

(2) Metodi vrednovanja, koji se primenjuju u skladu sa članom 37 Carinskog zakona, moraju odgovarati metodima iz čl. 30, 31, 32, 33, 35 i 36 Carinskog zakona. Pomenuti metodi se mogu primenjivati u slučajevima koji odgovaraju zahtjevima iz člana 37 Carinskog zakona.

Član 83

(provizije)

(1) U skladu sa članom 38 stav 1 tačka 1 al. 1 Carinskog zakona u carinsku vrijednost se ubrajaju sva plaćanja, koja kupac plaća posrednicima u vezi sa kupoprodajom robe, ako ista nijesu bila uračunata u plaćenu ili cijenu koju treba platiti.

(2) Provizije za kupovinu, koje plaća kupac za posredovanje prilikom kupovine robe, se ne uračunavaju u carinsku vrijednost ako su prikazane odvojeno. Provizije za kupovinu znače plaćanja kupca njegovom zastupniku za usluge zastupanja u inostranstvu kod kupovine robe čija vrijednost se utvrđuje.

Član 84

(ambalaža)

Ako je ambalaža namijenjena za ponovno korišćenje kod sledećih uvoza, na zahtjev podnosioca deklaracije u carinsku vrijednost se uračunavaju srazmjerno raspodijeljeni troškovi.

Član 85

(mjesto unošenja u carinsko područje)

Kao mjesto unošenja robe u carinsko područje se smatra:

- a) carinski prijelaz - u drumskom i željezničkom saobraćaju;
- b) luka istovara - u pomorskom saobraćaju;
- c) prvi odredišni aerodrom - kod prevoza robe u vazdušnom saobraćaju;
- d) mjesto, gdje roba prelazi kopnenu granicu carinskog područja - za robu, koja se transportuje na drugi način.

Član 86

(troškovi prevoza i obezbjeđenja)

(1) Ako je ugovorena isporuka "franko odredišno mjesto u carinskom području" i ako visinu prevoznih troškova od mjesta unošenja na carinsko područje do mjesta isporuke nije moguće utvrditi iz ugovora i drugih podnešenih isprava, u carinsku vrijednost se ubrajaju kompletni prevoznici troškovi.

(2) Ako je roba nabavljena po jedinstvenoj cijeni "franko odredišno mjesto na carinskom području", koja odgovara cijeni na mjestu unošenja, troškovi, koji se odnose na transport unutar carinskog područja, se ne oduzimaju od ove cijene. Odbitak se uzima u obzir samo u slučaju, kada se organu carinske službe dokaže, da bi cijena "franko mjesto unošenja u carinsko područje" bila niža od jedinstvene cijene "franko odredišno mjesto u carinskom području".

(3) Ako je prevoz besplatan ili je obavljen sa sopstvenim vozilima kupca, u carinsku vrijednost se ubrajaju svi troškovi od mjesta unošenja u carinsko područje, određeni na osnovu obično korišćene tarife za jednake načine prevoza. Podnosilac deklaracije će predati dokaze o tako obračunatim troškovima.

(4) Troškovi osiguranja za uvezenu robu se uračunavaju u carinsku vrijednost.

(5) Poštanske takse za robu, koja se prevozi u poštanskom saobraćaju, do odredišnog mjesta se u cjelosti uračunavaju u carinsku vrijednost. U carinsku vrijednost neće se uračunati eventualne dodatne poštanske takse, koje se obračunavaju na carinskom području.

(6) Takse iz stava 5 ovog člana se ne uračunavaju u carinsku vrijednost robe, čiji uvoz nema komercijalnu prirodu.

(7) St. 5 i 6 ovog člana ne odnosi se na brze poštanske usluge.

Član 87

(roba, koju prodavcu obezbeđuje kupac)

(1) Kupac robu može, u skladu sa članom 38 stav 1 tačka 2 al. 1, 2 i 3 Carinskog zakona obezbjeđiti prodavcu indirektno ili direktno. Ova roba, osim one, koja je pomenuta u članu 38 stav 1 tačka 2 alineja 3 Carinskog zakona, mora biti korišćena kod izrade uvezene robe i u njoj sadržana ili potrošena.

(2) Roba iz člana 38 stav 1 tačka 2 alineja 1 Carinskog zakona, koju je obezbedio kupac, može biti nabavljena u bilo kojoj državi u inostranstvu, uključujući državu prodavca.

(3) Kao roba u skladu sa članom 38 stav 1 tačka 2 alineja 3 Carinskog zakona, smatra se roba iz člana 38 stav 1 tačka 2 alineja 1 Carinskog zakona, ako ista nije bila kupljena u inostranstvu, i potrošni materijal.

Član 88

(troškovi za alate, kalupe, matrice i sl.)

Srazmjerni dio vrijednosti alata, kalupa, matrica i sličnih proizvoda, korišćenih u proizvodnji uvezene robe, koja se u skladu sa članom 38 stav 1 tačka 2 alineja 3 Carinskog zakona uračunava u carinsku vrijednost uvezene robe, je iznos amortizovane vrijednosti ovih proizvoda, korišćenih kod proizvodnje uvezene robe.

Član 89

(odredbe o licencama)

(1) U nadoknade i troškove iz člana 38 stav 1 tačka 3 Carinskog zakona (u daljem tekstu: licence) uračunavaju se prije svega plaćanja za korišćenje prava u vezi:

- a) sa proizvodnjom uvezene robe (prvenstveno patenti, uzorci, modeli i tehnološki know-how);
- b) sa ponovnom prodajom uvezene robe za izvoz (prvenstveno robne i uslužne marke i zaštićeni modeli);
- c) sa korišćenjem i daljom prodajom uvezene robe (prvenstveno autorska prava i tehnološki postupci, koji su nerazdvojivo uključeni u uvezenu robu).

(2) Ako se carinska vrijednost uvezene robe određuje u skladu sa članom 30 Carinskog zakona, uračunavaju se licence i stvarno plaćena cijena ili cijena koju treba platiti za uvezenu robu samo ako se ovo plaćanje:

- a) odnosi na robu, čija se vrijednost utvrđuje i
- b) predstavlja uslov za prodaju uvezene robe.

(3) Ako je uvezena roba samo dio ili dodatna oprema robe, koja se izrađuje na carinskom području, licenca se može dodati stvarno plaćenju cijeni koju treba platiti za uvezenu robu samo, ako se licenca odnosi na uvezenu robu.

(4) Ako se roba uvozi u rastavljenom stanju ili se prije dalje prodaje samo nebitno obradi, npr. rastavi i prepakuje, to ne isključuje činjenicu, da se licenca odnosi na uvezenu robu.

(5) Ako se licence dijelom odnose na uvezenu robu, a dijelom na druge djelove i dodatnu opremu, koja se robi dodaje poslije uvoza, ili na usluge poslije uvoza, licence će se podijeliti isključivo na osnovu objektivnih i činjenica koje se mogu utvrditi.

(6) Licenca za pravo korišćenja robne marke se dodaje stvarno plaćenju ili cijeni koju treba platiti za uvezenu robu tek onda, kada:

- a) se licenca odnosi na robu, koja je bila poslije uvoza ponovo prodana u nepromijenjenom stanju ili samo nebitno obrađena odnosno prerađena,
- b) se ova roba prodaje sa robnom markom, stavljenom prije uvoza ili poslije njega i za koju se plaća licenca, ili kupac nema mogućnost nabavke ove robe kod drugih, sa prodavcem nepovezanih nabavljača.

(7) Ako kupac licencu plaća trećem licu, uslovi iz stava 2 ovog člana su ispunjeni tek onda, ako prodavac ili sa njim povezano lice zatraži od kupca, da izvrši plaćanje tom trećem licu.

(8) Ako način obračunavanja licence zavisi od cijene uvezene robe, dok nije dokazano suprotno, smatraće se, da se plaćanje licence odnosi na robu čija se vrijednost utvrđuje.

(9) Ako se iznos licence obračunava nezavisno od cijene uvezene robe, plaćanje licence može se isto tako odnositi na robu čija vrijednost se utvrđuje.

(10) Država, u kojoj primalac licence, ime sjedište u slučaju primjene člana 38 stav 1 tačka 3 Carinskog zakona, nije od značaja.

Član 90

(vrednovanje usluga, obavljenih u inostranstvu)

U posebno plaćene usluge iz člana 38 stav 1 tačka 2 alineja 4 Carinskog zakona, se uračunavaju usluge, koje je kupac dobio besplatno ili po smanjenoj cijeni.

Član 91

(uvažavanje dodatih i odbitnih stavki kod vrednovanja)

(1) Kod utvrđivanja carinske vrijednosti ne mogu se dodati stvarno plaćenju ili cijeni koju treba platiti, nikakve druge stavke, osim onih iz člana 38 stav 1 Carinskog zakona.

(2) Svaka stavka, koja se prema odredbama stava 1 ovog člana dodaje stvarno plaćenju ili cijeni koju treba platiti, mora se oslanjati isključivo na objektivne činjenice u vezi količine koje se mogu utvrditi.

(3) U smislu člana 39 stav 1 tačka 4 Carinskog zakona kao umnožavanje (reprodukcije) se smatra prvenstveno grafičko i trodimenzionalno umnožavanje, izgradnja odnosno izvođenje arhitektonskog ili drugog objekta odnosno aparata, fotografisanje, tonsko i vizualno snimanje i prikazivanje kao i čuvanje u elektronskom obliku.

Član 92

(specifičnosti u pogledu uzimanja u obzir dodatih i odbitnih stavki prilikom vrednovanja)

(1) Izuzetno od odredbe člana 81 st. 2 i 3 ove uredbe organ carinske službe može na zahtjev učesnika odobriti, da se iznosi određenih stavki, koji se dodaju plaćenju ili cijeni koju treba platiti, čak iako nijesu bili količinski odredljivi u trenutku nastanka duga (člana 81 stav 2 ove uredbe), odnosno iznosi određenih stavki, koji se ne računavaju u carinsku vrijednost, u slučajevima, kada u trenutku nastanka carinskog duga nijesu bili prikazani izdvojeno (člana 81 stav 3 ove uredbe), određuju na osnovu posebnih kriterijuma.

(2) U slučajevima iz stava 1 ovog člana deklarirana carinska vrijednost se ne smatra kao privremena vrijednost u skladu sa članom 134 ove uredbe.

(3) Odobrenje iz stava 1 ovog člana može se dati:

a) ako bi sprovođenje postupka u skladu sa članom 134 ove uredbe predstavljalo nesrazmjerno velike troškove s obzirom na okolnosti;

b) ako bi metoda - zamjena korišćenja bilo vrednovanje u skladu sa čl. 32 do 37 Carinskog zakona s obzirom na okolnosti slučaja neodgovarajuće;

c) u slučaju da postoje osnovani razlozi, da dugovane uvozne dažbine u nekom periodu neće biti niže zbog odobrenja iz stava 1 ovog člana, nego što bi bile ako odobrenja ne bi bila izdata;

d) ako izdavanje odobrenja ne utiče na konkurentnost privrednih subjekata.

Član 93

(uvažavanje finansijskih troškova kod zamjenljivih metoda vrednovanja)

Finansijski troškovi se razmatraju u skladu sa članom 39 stav 1 tačka 3 Carinskog zakona, prilikom primjene zamjenljivih metoda vrednovanja iz čl. 32, 33, 35, 36, 37 Carinskog zakona.

Član 94

(prihvatljivost transakcijske vrijednosti)

(1) Organ carinske službe neće prihvatiti utvrđivanje carinske vrijednosti na osnovu transakcijske vrijednosti ukoliko, shodno stavu 2 ovog člana sumnja da prijavljena transakcijska vrijednost odgovara plaćenju ili cijeni koju treba platiti iz člana 30 Carinskog zakona.

(2) Pod uslovima iz stava 1 ovog člana, organ carinske službe može u skladu sa članom 96 stav 3 ove uredbe zatražiti da se podnesu dodatni podaci. Ako na osnovu naknadno podnijetih podataka sumnja još uvijek postoji, organ carinske službe je dužan da podnosioca deklaracije prije donošenja konačne odluke, na njegov zahtjev pismeno obavijesti o razlozima za sumnje i obezbijedi mu odgovarajući rok za davanje objašnjenja. O konačnoj odluci organ carinske službe odlučuje rješenjem.

2. Poglavlje

Posebna carinska vrednovanja

1. Odeljak

Programska oprema

Član 95

(1) Izuzetno od odredbi čl. 30-43 Carinskog zakona, prilikom utvrđivanja carinske vrijednosti kod uvoza nosača podataka, koji sadrže podatke ili programska uputstva, namijenjena za upotrebu u uređajima za automatsku obradu podataka, uzima se u obzir samo vrijednost nosioca podataka, ako je vrijednost podataka ili programskih uputstava prikazana odvojeno, od vrijednosti nosioca podataka.

(2) U skladu sa ovim članom ne podrazumijevaju se:

- a) "nosača podataka": integralna kola, poluprovodnici i slični uređaji ili roba, koja sadrži takva integralna kola ili uređaje;
- b) "podaci i programska uputstva": zvučni, kinematografski ili video snimci.

3. Poglavlje

Prijava podataka o carinskoj vrijednosti i dokumenti, koje treba pokazati

Član 96

- (1) Ako se carinska vrijednost odredi u skladu sa čl. 30-44 Carinskog zakona, treba zajedno sa carinskom deklaracijom pravilno prijaviti podatke, koji se odnose na carinsku vrijednost uvezene robe.
- (2) Prilikom primjene stava 1 ovog člana, odgovarajuće se primjenjuju propisi donijeti na osnovu člana 69 stav 2 Carinskog zakona.
- (3) Podnosilac deklaracije je dužan da obezbijedi:
  - a) tačnost i potpunost podataka, navedenih u prijavi carinske vrijednosti
  - b) vjerodostojnost dokumenata, predatih kao dokaz ovih podataka i
  - c) sve dodatne podatke i predaju sva dokumenta, koja su potrebna za utvrđivanje carinske vrijednosti robe.

Član 97

U slučaju korišćenja sistema za automatsku obradu podataka ili ako se za neku robu odobri pojednostavljenje u pogledu carinskih deklaracija, Uprava carina može odobriti odstupanja od oblika prikazivanja podataka, potrebnih za određivanje carinske vrijednosti.

Član 98

- (1) Podnosilac deklaracije će organu carinske službe predati dva primjerka fakture za uvezenu robu, na osnovu koje je prijavljena carinska vrijednost.
- (2) Jedan primjerak zadržava organ carinske službe, i drugi ovjerava sa carinskim žigom i na njega upisuje broj carinske deklaracije a onda ga predaje podnosiocu deklaracije.